

BELVÁROSI GYERMEKEKÉRT – TÖBB, MINT JÁTÉK

WWW.KONYV7.HU

● ● könyv • kultúra • irodalom /

KÖNYVHÉT

XVIII. ÉVFOLYAM • 2014. 3. KÜLÖNSZÁM • BELVÁROSI GYERMEKEKÉRT • INGYENES

Van tavunk,
van mesénk is
NYULÁSZ PÉTER

Súlyos témák
franciás
könnyedséggel
PACSKOVSZKY ZSOLT

**LACKFI
JÁNOS**
menzás
verseiről

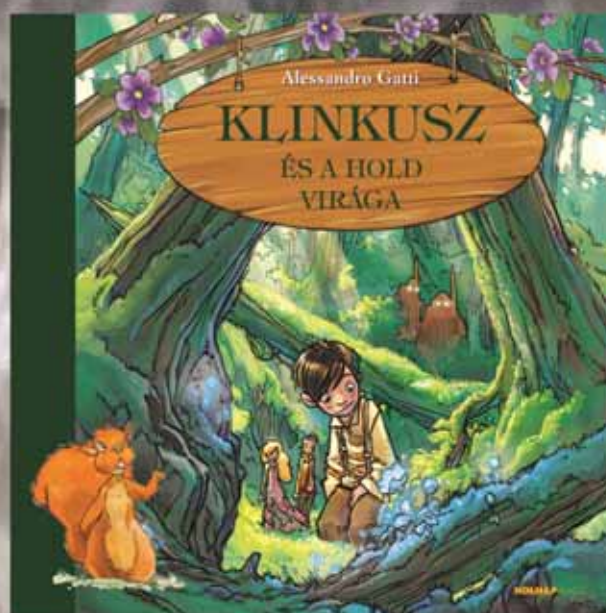
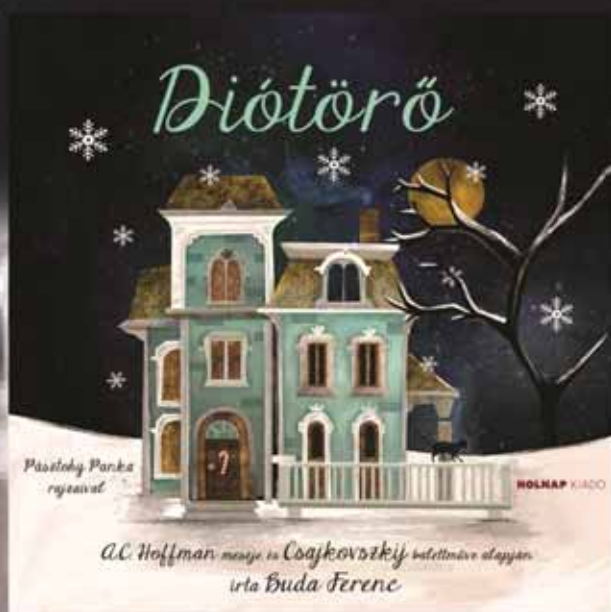
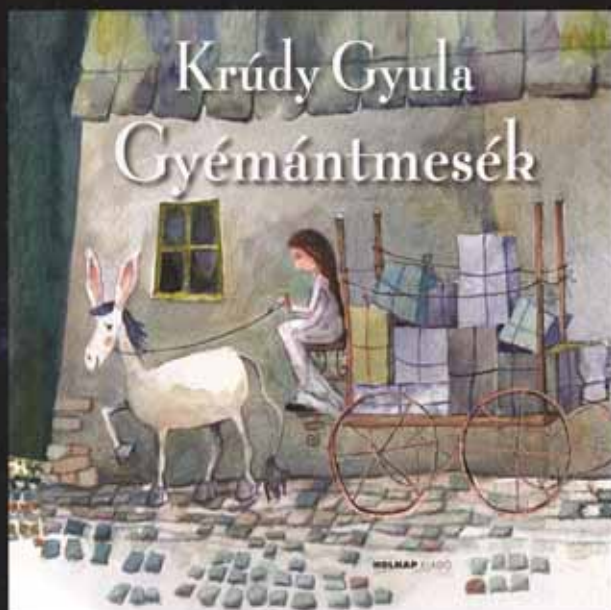

Fotó: Szabó J. Judit

Olimpia Park 2014. szeptember 27. (szombat) 10-18 óráig

A **HOLNAP** KIADÓ gyermekkönyvajánlata

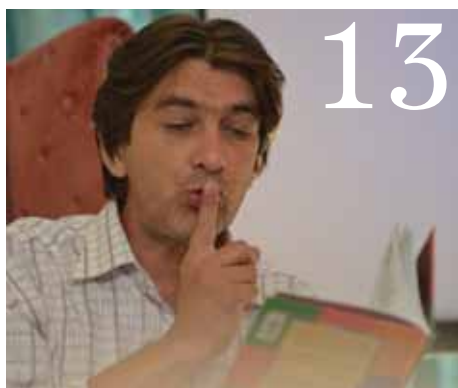
14

9

12

13

4 Rogán Antal polgármester köszöntője

5 Kibővült „kortárs gyermekirodalmi játszótér” az Olimpia Parkban

Jeneiné dr. Rubovszky Csilla alpolgármester a kerületi koncepciókról beszél
(Szénási Zsófia)

7 Fagyipötty az orrunk hegyére

Lackfi János etetős verseiről
(Szénási Zsófia)

8 A korai kötődés

Interjú Dr. Keresztes Zoltánnal
(Szepesi Dóra)

9 Belvárosi Gyermekekért – Több, mint Játék program

10 Kettős vonzás

Beszélgetés Dániel Andrással
(Both Gabi)

12 Súlyos témák franciás könnyedséggel

Beszélgetés Pacskovszky Zsolttal
(Pompör Zoltán)

13 Van tavunk, van mesénk is

– Nyulász Péter
(Pompör Zoltán)

14 „A mese a hamuba sült pogácsa modern megfelelője”

– Mayer Zita
(Kurcz Orsi)

A Könyvhét Belvárosi gyermekekért különszáma megtalálható budapesti könyvesboltokban, vendéglátóhelyeken, valamint a Líra Könyv Zrt., az Alexandra és az Ulpius-ház boltláncokhoz tartozó boltokban. A teljes lista a Könyvhét honlapján olvasható a „Könyvhét különszáma megtalálható” menüpontban.

E különszámunk megjelent 2014. szeptember 23-án 7000 példányban. Következő előfizetői számunk október 14-én jelenik meg.

Hirdetésfelvétel a szerkesztőségben:
209-9140 Kiss József

impresszum

KÖNYVHÉT A MAGYAR KÖNYVBARÁTOK LAPJA 2014. évi 5., Belvárosi gyermekekért különszám
A különszám megjelenését támogatta a Belváros-Lipótváros Önkormányzata

Ingyenes • KIADJA: Kiss József Könyvkiadó, Kereskedelmi és Reklám Kft. • Az 1795-ben alapított Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülésének tagja • SZERKESZTŐSÉG, HIRDETÉSFELVÉTEL, ELŐFIZETÉS: 1114 Budapest, Hamzsabégyi út 51. Telefon: 209 1875, 209 9140, 209 9141. E-mail: konyvhét@t-online.hu • Főszerkesztő, felelős kiadó: Kiss József • Főszerkesztő-helyettes: Csokonai Attila • Művészeti vezető: Szabó J. Judit • Marketingvezető: Jakab Sára • Szedés, tördelés: Blasits Ildikó • NYOMÁS: Oláh Nyomdaipari Kft. • Felelős vezető: Oláh Miklós vezérigazgató • ISSN 1418-4915 • A hirdetésekben közöltekért a kiadó és a szerkesztőség nem vállal felelősséget. TERJESZTI: a Magyar Posta Zrt. Hírlap Üzletág, a Könyvtárellátó Nonprofit Kft., a Fok-ta Bt.

Tisztelt Olvasó!

Belváros-Lipótváros polgármestereként munkatársaimmal együtt sokat dolgoztunk azért, hogy a kerületben megerősítsük a szociális védőhálót. Rendkívül fontosnak tartom, hogy az idősek és a gyermekeket nevelő családok biztonságban érezzék magukat a mindennapokban, jó érzéssel töltsék el őket, hogy a Belváros lakói. A biztonság megteremtésének a legfontosabb eleme a törődés volt. Egy hosszabb beszélgetés, pár kedves szó felbecsülhetetlen lehet embertársaink számára. Úgy gondolom, hogy Belváros-Lipótvárosban az emberek figyelnek egymásra, nem ismeretlen számukra a szomszédjuk élete, a gyermekes családok örömmel mennek az idősebbekhez, hogy mosolyt csaljanak az arcukra. Lackfi János író és illusztrátor társai ennek a mosolynak a megszületésében segítenek. Különleges világba kalauzolják a gyerekeket és a mesélőt is, így segítve azt, hogy különleges kapocs jöjjön létre a legkisebbek és akár a legidősebbek között is.

A Könyvhét című folyóirat mostani száma hűen tükrözi a belvárosi hitvallást, amit a kerületben követünk. Gyermekeink képviselik a jövőt, amit mindenki számára szeretnénk széppé tenni, ezért is szorgalmazzuk, hogy minél több olyan program valósuljon meg a kerületben, ami segíti fejlődésüket és közben a család minden tagja jól érzi magát.

Remélem, ez az irodalmi- szakmai folyóirat most egy kis betekintést enged a Belváros világába és kikapcsolódást nyújt a felnőttek számára.

Jó szórakozást kívánok!

*Rogán Antal
polgármester
V. kerület*

Kibővült „kortárs gyermekirodalmi játszótér” az Olimpia Parkban

Jeneiné dr. Rubovszky Csilla alpolgármester a kerületi koncepciókról beszél

„Belvárosi gyermekekért – Több, mint játék” címmel, a tavasszal felavatott Olimpia Parkban szeptember 27-én családi napot szervez az V. kerületi önkormányzat. A családi nap háziasszonya, Jeneiné dr. Rubovszky Csilla jogász és szociálpolitikus, az V. kerület alpolgármestere, aki család- és szociálpolitikával foglalkozik elsősorban, az ELTE TáTK doktori iskoláját végzi és a közelmúltban időügyi miniszteri biztосként is tevékenykedett. Többgenerációs belvárosi, polgári család tagjaként fontosnak tartja, hogy a kultúra segítséget nyújtson a legkisebbektől a kamaszokig minden korosztály számára a társadalmi szocializációban. A rendezvényen fellép többek között a Kabóca Bábszínház és a Kompánia Színtársulat, illetve olyan kortárs szerzők műveiből készül előadás, vagy lesz a művekről foglalkozás, mint Lackfi János, Ijjas Tamás, Dániel András, Berg Judit, Pacskovszky Zsolt, Nyulász Péter, vagy Máté Angi. A Cellux csoport szemétből újrahasznosított tárgyakat készít a gyerekekkel. A NextArt Galéria szervezésében lesz animációs filmkészítés, továbbá Pop Up Pest címmel egy élő stratégiai társasjátékot rendeznek, amelynek helyszíne a Belváros, kerettörténete pedig a mai valóság. Szakemberek mentálhigiénés és egészségügyi előadást, tanácsadást tartanak, a kerületi rendőrség játékos formában készíti fel a gyermekeket a bűncselekmények elkerülésére, de az Olimpia Park sportprogramokkal is várja az érdeklődőket.

– A szeptember 27-i családi nap folytatása, vagy kibővítése lenne a „kortárs gyermekirodalmi játszótérnek”, amelyet idén tavasszal a Károlyi kertben rendeztek meg?

– A tavaszi rendezvényt a Károlyi-kertben a Belvárosi Arany-Kereszt Egyesület szervezte, amely eseménynek a fővédnöke

voltam. Az egyesület szociális, kulturális és egészségügyi területen tevékenykedik, elsősorban előadásokat szervez és szolgáltatásokat nyújt. A Károlyi-kerti rendezvény nagy sikert aratott, ezért döntött úgy az önkormányzat, hogy saját rendezvényére is meghívja az előadóit. Az őszi rendezvényt az Olimpia

Parkban az általam kezdeményezett és az önkormányzat által alapított Segítő Kezek az Aktív Évekért elnevezésű Közhasznú Nonprofit Kft. szervezi. A Segítő Kezek Kft. kezdetben a kerületben élő, nyolcvan év fölötti, magányos idősök önálló életvitelét segítette. Nem helyettük, hanem velük együtt végezte el az idősök napi feladatait, ezzel elősegítve, hogy az idősök saját otthonukban tudják eltölteni nyugdíjas éveiket. A Segítő Kezek kft. szeptembertől létrehozta a Belvárosi Közösségi Tér programot, amely három célcsoport számára nyújt szolgáltatást a kerületben: az idősök és a diplomás álláskereső mellett a gyermekes családoknak. A komplex szolgáltatáscsomag segítséget nyújt a várandósság kezdetétől egészen a gyermek kamasz koráig. A „Belvárosi gyermekekért – Több, mint játék” rendezvény is ezt az egyet kívánja bemutatni a kultúra segítségével hívásával. A rendezvényen párhuzamosan zajló programok várják az érdeklődőket. Az óvodások és a kisiskolások részére bábszínházat, a „Z” nemzedéknek Belvárosi Kupát és workshopokat, a szülőknek érdekes és hasznos előadásokat kínálunk. Az előadások közül kiemelném Dr. Keresztes Zoltán pszichoanalitikus előadását, aki a korai kötődés egész életre szóló hatásáról fog beszélni a „Jó gyerek otthon rossz” címmel, de lesz szó a babakötvényről, az egészséges táplálkozásról, és a rendőrség részéről a drog társadalmi veszélyeiről is.

– Milyen arányban vannak jelen a fiatalok, gyerekek a Belvárosban?

– 1990-ben még közel 50 ezer lakosa volt a Belvárosnak, ez mára megfeleződött. Néhány hete elkészült felmérésünk szerint 26143 lakosa van jelenleg a kerületnek. Egészen megdöbbentő a lakosság összetétele. 32,5% 60 év feletti, a 10%-ot közelíti a 80 éven felüliek aránya, és nem éri el a háromezretet a 18 éven aluliak száma. Az Önkormányzatnak nagy a társadalmi felelőssége, hogy a kerület elnéptelenedését megállítsa, ezért az összes rendezvényünkön minden korosztály számára kínálunk programokat. Nemcsak a szeptember 27-i családi napon, hanem

az előző héten esedékes Belvárosi Kulturális Napokon is.

– Említette, hogy egy program-sorozat része a szeptember 27-i családi nap. Miről szól tulajdonképpen a Belvárosi Közösségi Tér elnevezésű kezdeményezés?

– A családi napot kifejezetten programnyitó rendezvénynek szánjuk. Az elmúlt nyolc évben teljesen újragondolta az önkormányzat az önként vállalt feladatait, nagyon komoly pénzügyi támogatásokat adott az itt élőknek. Gondolhatunk például a kerületben elindított és országosan ismert fűtéstámogatásra, vagy a kerületi diákok ingyenes tömegközlekedési bérletére egészen egyetemista tanulmányaik befejezéséig (ami nagyságrendileg 1900 gyermeket érint 6-18 év között, de felsőfokú tanulmányaik esetén 25 éves korig jár). Művészeti és szociális tanulmányi ösztöndíjakat alapítottunk, melyekkel a tehetséges diákjainkat ösztönözzük a továbbtanulásra, az időseket és a családosokat az ünnepekhez, illetve iskolakezdéshez kapcsolódóan Erzsébet-utalvánnyal támogatjuk. Az Önkormányzat egy átfogó, reprezentatív felmérést csináltatott a kerületben élők megkérdezésével, amely-

nek eredményeképpen megismerhettük a kerületben élők tényleges szükségleteit, elkészítettük a kerület szociális térképét. A Belvárosi Közösségi Tér a belvárosiak valós szükségleteire kíván reagálni. A Segítő Kezek Kft. indulásakor kizárólagosan az idősek önálló életvitelét kívántuk saját otthonukban

biztosítani. A program belvárosi részét napjainkig a Segítő Kezek Kft. irányítja. Arra már korábban is utaltam, hogy a kerületben nagyon alacsony a gyermekek száma. Erre való tekintettel bővítettük a Belvárosi Közösségi Tér programját a gyermekes családok számára. A családoknak már a várandósság időszakában is szolgáltatásokat kívánunk nyújtani pszichoanalitikus és gasztroenterológus segítségével. Mint gyermekes édesanya, tisztában vagyok azal, hogy az anyaság egy életre szóló hivatás, melyre tudatosan kell felkészülni. Az édesanyákat gyermekeik első éveiben veszélyezteti a társadalmi izoláció, komplex szolgáltatásaink ennek elkerülésére irányulnak. Célunk, hogy a Belvárosban élő családok valóban otthon érezzék magukat az V. kerületben, ezért a Belvárosi Közösségi Tér szolgáltatásai közül kiemelném a következőket:

- „Pocak klub”
– Várandós kismamák klubja
- „Totyogó”
– anyukák és babák klubja
- „Ringató”
– zenés kismama torna
- „Belvárosi Bébicósz”
– gyermekfelügyelet

• „Pótnagyi kerestetik”

– Magányos idősek és nagyszülőktől távol élő gyermekek/családok klubja

Folyamatosan bővülő szolgáltatásainkról és programjainkról a www.facebook.com/belvarosi.kozossegi.ter

közösségi csoportunkban olvashatnak részletes információkat.

pülésen zajlik – ezt a programot koordináltam idősügyi miniszteri biztosként. A segítők között megtalálhatunk közfoglalkoztatókat és önkénteseket is. A program közel 1000 munkahelyet teremtett, segítők bárhol elérhetőek az idősek számára, ott segítenek, ahol szükség van rájuk, legyen várakozás az orvosnál, bevásárlás, egyszerű társalgás vagy felolvasás.

– Egyre több zölddel borított terület van a kerületben. Az elmúlt években megújult a Fővám tér és a Szabadság tér, és tavasszal megnyitotta kapuit az Olimpia Park.

– Amikor 2007-ben Rogán Antal, mint Belváros polgármestere megálmodta a Jövő Városát, és elindította a „Belváros Új Főutcája” programot, az akkori főépítészünk fogalmazta meg, hogy ezzel az a célunk, hogy „visszategyük a belvárosi polgár fejére azt a kalapot, amivel újra emelt fővel mehet végig Belváros utcáin”. A fejlesztések kiemelt részét képezik a város parkjainak, zöld területeinek megújulása. Az elmúlt 8 évben újult meg a Fővám tér és a Szabadság tér, illetve március 22-én az Olimpia Park. A családom 1939 óta lakik az Október 6. utcában, és jól érezte a környék arculatának változásait. A kerületi lakosság kényelmét szolgálják az autósforgalmat csillapító intézkedések is, amiknek ugyan az autósok nem örülnek, de a helyi lakosok annál inkább. A Belváros ugyanakkor elsősorban, de nem kizárólagosan a belvárosiaké. Nagyszámú szórakozóhely található a kerületben, sok a turista, ez mégiscsak a város szíve, így programjainkkal természetesen nem csak a kerületieknek akarunk kedveskedni. A Szabadság téren található interaktív szökőkút – amely négy évvel ezelőtt készült el – kedvelt célpontja a belvárosi kirándulásoknak. A city – mint mindenhol a nagyvilágban – kevesebb lakossággal bír, mint a zöldövezetek, viszont a kulturális programok tekintetében széles a kínálat.

Szénási Zsófia

Fagyipötty az orrunk hegyére

Lackfi János etető verseiről

Lackfi János új könyvében olyan híres-hírhedt ovis-sulis kaják jelennek meg, mint a főzelékek, nudli, mackósajt, szilvágombóc, tejbegríz, ovis tea meg tojásleves, no meg a címadó paradicsomleves betűtészttával. Mind ismerik a mai gyerekek éppúgy, mint a szülei. Úgy tűnik, az óvodai-iskolai menzában minden reform és próbálkozás ellenére megállt az idő.

– **Neked, mint ötgyermekes szülőnek, milyen közvetlen tapasztalataid vannak erről?**

– A közvetlen tapasztalatok egy része belekerült ebbe a könyvbe vagy más, gyerekeknek szánt könyveimbe. Evés után, ugye, minden ovis fogat mos. A kötet végén ezért van fogmosós vers a „krokodilos fogkrémről”, amely gyümölcsízű és rózsaszín, szóval duplán finom, és mindig elfogy rejtélyes módon, pedig azt még egy tőkfej is tudja, hogy fogkrémet enni tilos! Ezzel a történettel nagykamasz gyermekeim álltak elő, miközben írtam a könyvet, korábban szemérmesen elhallgatták. Panaszok persze voltak a sulis-ovis kajákra, sokszor joggal. Az egyik óvó néni külön ételt vitt magának, mert a menzától kiütést kapott. A gyerekek viszont ették... Van azért alma-program, ez az, néhol egész tisztességes vagy kifejezetten házias iskolai ebédeltetések... Évi száz körüli fellépésem során végigettem jó néhány menzát országszerte. A nagy klasszikusok (tepertőkrém, ovistea, paradicsomos káposzta, tojásleves) óriási túlélők. A kiadó, Enner Patrícia mai menza-étlapokról gyűjtötte ki az örökké jelenlévőket, ebből indultam ki a kötet írásakor.

– **A versekben az unalomig ismert ételekből kiindulva viccesen megjelenített, izgalmas, fantasztikus mesevilágba jut el az olvasó. A pizza alapanyaga a hold, amire rakétával lövik fel a hozzávalókat, a faszíron lovagolni lehet...**

– Vannak nagy pillanatok az életben. Amikor higgadtan kiköpsz egy adag sóskát, mert ez a liba-trotty-színű zöldes pép egyszerűen nem készülhetett emberi fogyasztásra. Amikor manók jönnek, megsózzák és a kancsóból felvezetik a meggyoszós főtt húst (nem én voltam!). Amikor a nudlis teherautó begördül az oviba, és tudod, hogy ott zizeg és ugrál benne ezer meg ezer izgá-

ga téstamütyür. Amikor két megmaradt körözöttes kenyér szerelmet vall

egymásnak, és egy életre összetapadnak a körözöttes felükkel. Amikor külszíni fejtés után feltárul az izes buktában a kocsonyás kincset rejtő alagút. Amikor minden fagyizó óvodás orra hegyén fagyipötty díszleg. Amikor minden vigyorgó óvodás fogain mákos csillagképek virítanak. (A többire ott a készpénz.)

– **A humor továbbra is az egyik fő fegyvered. Gyerekek és felnőttek is érthetik.**

– Az ünnepi könyvhét környékén barátok nyilvános felolvasást rendeztek a könyvből, és állították, hogy ezek bizony felnőttversek. Nem háborodtam fel rajta... A paradicsomos káposztás vers ugyanakkor visító siker minden oviban és alsó tagozatban, ahol felolvasom. És persze a pizzásat, a palacsintásat vagy az abszurd ivóleveset is nagyon „kajálják”. Azért remélem, mindannyiunkban ott lapul az óvodás, csak van, aki lenyomtatja egy komoly malomkövel.

– **Megyeri Annamária illusztrációi nem kiegészítések, hanem szerves részei a szövegnek. Az egész oldalas illusztrációk mintegy keretbe foglalják a verseket.**

– Az a nagyon szerencsés, hogy Megyeri Ancsának nem kellett világot álmódni a kötethez, neki már van egy sajátja, ami ide remekül passzol. Medálok, fülbevalók, táskák, pénztárcák hordozzák jellegzetes figuráit, nagyon egyedi módon. Érdekes sorsszerűség, hogy mint lányos apa, szoktam bizsut vásárolni gyerekeimnek, és

egyszer éppen Ancsa-ékszereket vettem, nem is sejtve, hogy fogunk mi még együtt dolgozni...

– **Sokat lépsz fel gyerekek előtt és sokan megenésítik a verseidet. Gyerekverset írni továbbra is más műfaj? Másképp készülsz rá, máshogy jön az ihlet?**

– Van költő, aki nem tesz különbséget gyerekvers és nemgyerekvers között. Nekem a két központ máshol van az agyamban. Nem a gyerekközöniséget képzelem el magamnak, hanem visszamegyek gyerekebe. Van, hogy olyan verset is újrairok, ami már elkészült felnőtt-verzióban. A dolgot bonyolítja, hogy néha felnőtteknek írva is gyerekszemmel mutatom be a világot. A gyerektekintet elképesztően robbanékony és eleven, afféle vákuumfólia alatt tartja frissen a világot!

– **Szeptember 27-én, az Olimpiai Parkban gasztrokoncert lesz a menzás versekből. Ki adja elő és milyen módon? Az „etető versekhez” enni is lehet?**

– A Kompánia Társulat nagyon hangulatosan zenésítette meg a kötet verseit, a rendezők pedig egész biztosan nem hagyják, hogy felkopjon a kölkök álla... Egy éhen veszett gyerekekkel teli park irtó lehangoló látványt nyújtana!

Szénási Zsófi
Fotó: Szabó J. Judit

▶ program

OLIMPIA PARK, SZÍNPAD

11.15 Paradicsomleves betűtészttával
Gasztró koncert **Lackfi János**
menzás verseiből

A korai kötődés

Interjú Dr. Keresztes Zoltánnal

A korai anya-gyermek kapcsolat minősége sok szempontból meghatározza a felnőttkori személyiség működését. Erről a sokakat érintő témáról tart előadást Dr. Keresztes Zoltán pszichiáter, pszichoterapeuta a családi napon az Olimpia Parkban.

– Miért olyan jelentős az első néhány év?

– A csecsemő számára a korai időszak eseménysora rendkívül fontos az agy érse szempontjából. Az anya-gyermek kapcsolat, és a családi élet atmoszférája nagyon fontos, a gyerek a későbbiek során is abból építkezik. Az anyai kapacitások és a jó anya-gyermek kapcsolat biztosítják számára mindazt, amitől jól érzi magát, és a későbbiekben egészséges, kellően rugalmas, adaptív, ugyanakkor az énhatárait kellő intenzitással és hatékonysággal képviselni tudó felnőtt lesz.

– Milyen jellemző problémákkal keresik fel önt?

– Amikor megkeresnek, akkor már valamilyen baj készen van. Az az optimális helyzet, ha észlelnek valamit, valami szokatlant a gyerek viselkedésében, esetleg saját működésükben, akkor azt otthon nem melengetik, mert ez az időhúzás általában csak destruktív. Gyakori, hogy valamelyik szülőnek föltűnik például, hogy a gyerek sokat internetezik, vagy keveset eszik. Amennyiben halogatják, és nem keresik fel a szakembert, a család elkezd egyfajta kóros működésre ráállni, amely működés egyre jobban elnézi, akár el is kendőzi a gyerek kóros működését. Miközben ilyenkor az szokott a probléma lenni ezeknél a gyerekek-nél, hogy azért válnak függővé valamitől, vagy viselkednek rendellenesen, provokatívan, mert valami otthon, a család feszültség szabályozásában vagy egyáltalán az együttélésben nincs a gyerek szempontjából optimálisan hangolva. Ez fakadhat például a munkahelyről hozott hajszoltság-ból, ami miatt elkezd elsilányulni az érzelmi kommunikáció, pedig ez hozzátartozik a létünk élményéhez. A szavak helyett elkezdnek belépni a tünetek, például az étkezési zavar, a netezés, a lógás az iskolából. Egy ilyen helyzetben nagyon leegyszerűsítve azt lehet mondani, hogy vissza kell installálni a szavakat. Meg kell tanítani a családtagokat úgy egymásra figyelni, hogy az a másoknak is hiteles figyelem legyen.

– Milyen a gyerek számára a hiteles figyelem?

– Amikor azt tudja megélni, hogy a felnőtt bevonódik a világába, részt vesz benne, elfogadja azt, ahonnan ő nézi és abból a perspektívából látva tesz föl kérdéseket neki. Nagyon sok család mondja azt, hogy mi nagyon sokat beszélgetünk. Igen ám, csak azok a beszélgetések alapvetően inkább intellektuális szinten zajlanak, ahol az érzelmek megint csak elsikkadnak, ők viszont azt gondolják, hogy értik egymást. Valóban értik is egymást egy bizonyos intellektuális szinten, de azon a szinten, amitől mondjuk egy gyerek biztonságban érzi magát, nem értik meg sem egymást, sem pedig a gyereket. Az adja a gyerekeknek a biztonságérzetet, ha az ő érzelmi állapotait is elfogadják. Gyakori helyzet, hogy azt mondják, „mi egy jó család vagyunk, nálunk nincs hangos szó”. És megdöbbennek, amikor azt mondom, hogy ez nagyon komoly baj.

– Miért?

– Azért, mert ha azt mondom, hogy nálunk nincsen hangos szó, az azt jelenti, hogy a valóság egy részét, és az érzelmi élet egy kiadós részét is letagadom. Hiszen nem igaz, hogy nálunk nincsenek bizonyos fajta indulatok, csak úgy teszünk, mintha nem lennének. Minden ilyen intím közösség, mint a család – előjel nélkül –, a legterheltebb érzelmi kapcsolatokban. Az érzések természetes áramlása miatt benne van a családban átélt érzésekben a harag is. Van olyan, hogy haragszom valamelyik családtagomra, és ez teljesen rendjén is van. Ezek a „jó” családok

arra kényszerítik a gyereket, hogy az érzelmi életükbe mindenhol repedéseket tegyenek be, mert náluk valamilyen állapotban nem lehet lenni. Igen ám, csak hogy a gyerek ilyenkor azt éli meg, hogy őt nem fogadják el, és nem csak valamilyen érzését, lelkiállapotát, és ez az önértékelését a későbbiekben messzemenően befolyásolja.

– A leválás különböző szakaszai is problémás időszakok. Hogy viszonyuljon a szülő?

– Itt is arra kell figyelni, hogy a gyerek igénye micsoda. Hogy a gyerek ki merje, ki tudja fejezni az igényét, és a szülő akkor is elégedett legyen, hogyha nem az ő igénye jelenik meg. Egyik kedvenc példám, amikor a gyerek játszik és anyuka mondja, gyere ide, adj egy puszit. A gyerek nem megy oda, és anyuka azt mondja neki, hogy akkor anyuka szomorú. Ez a legrosszabb zsarolás, amit egy teljesen védtelen valakivel el lehet követni. Ilyenkor kell az anyukának megelégednie azal, hogy most nem fog puszit kapni. Ettől a gyereke nem nem szereti őt, hanem csak belefeledkezik valamibe. A szülő tudja a saját elvárásait és a saját szükségleteit a háttérbe szorítani, aktuálisan a gyerek javára, a gyerek érdekei előtérben tartásáért. A leválás egyik szakasza az óvodáskori, majd a kisiskoláskori, és utána tulajdonképpen egy eléggé hosszú folyamat, aminek a tempója és intenzitása fölerősödik a kamaszkorban. Meg kell tanulni nem személyesre venni: nem azért nincs szüksége rám a gyerekeknek, mert rossz szülő vagyok, hanem azért, mert az ő korszakos igénye más. Ezt a fajta áthangolódást is meg kell tanulnia egy szülőnek. Úgy kell vele bánni akár hány évesen, ahogy ő igényli. Az én 21 éves pici fiam nem 8 éves, és nem kell tőle megkérdezni: „kulcs, bérlet, ellenőrző van-e nálad?”, merthogy nem ez az ő korszakos igénye.

Szepesi Dóra

▶ program

OLIMPIA PARK, SZÍNPAD

10.15 A jó gyerek otthon rossz – gyermekekről szülőknek
Előadó: **Dr. Keresztes Zoltán**
pszichiáter, pszichoterapeuta

Belvárosi Gyermekekért

A JÖVŐ VÁROSÁ

Több, mint Játék

Megnyitja kapuit
a Belvárosi
Közösségi Tér

A belépés
díjtalán!

Tapsra várjuk a kezeket- színpadi programok

Kabóca Bábszínház, Kompánia Társulat, Gasztro koncert, Ringató foglalkozás, Kicsibácsi, Kicsinéné (no meg az Imikém), Böröndapu drámajáték, Kishugó nem szajovis előadása, Helka dalok, Dalolka Kárász Eszterrel, Rumini foglalkozás, Nyulász Péter: Helka, Kamor és az óriásbuborékok

Alkoss kortárs illusztrátorokkal!

Pásztohy Panka, Megyeri Annamária, Szepesi Szűcs Barbara, Dániel András, Baranyai András, Nyitrai Szilvi, Cellux csoport

Interaktív előadások – gyermekekről szülőknek

„A jó gyerek otthon rossz”

„Ne szívd meg!”

„Babakötvény a biztos kezdet garanciája”

„A frízsider veszélyei”

„Z” nemzedék találkozó – Kamasz Programok

a NextArt Galéria művészei, a Szövetség '39 művészcsoport, valamint a Kultúráktív Egyesület közreműködésével:

BETON - Workshop - köztéri beton-szobrászat, kreatív városalakítás

Pop Up Pest élő társasjáték I. és II.

Animációs rajzfilmkészítés - B. Nagy Ervinnel (MOME)

Belvárosi Kupa

Szeretettel várunk,
kicsiket, nagyokat, nagyikat!

Olimpia Park 2014. szeptember 27. (szombat) 10-18 óráig

Kettős vonzás

Beszélgetés Dániel Andrással

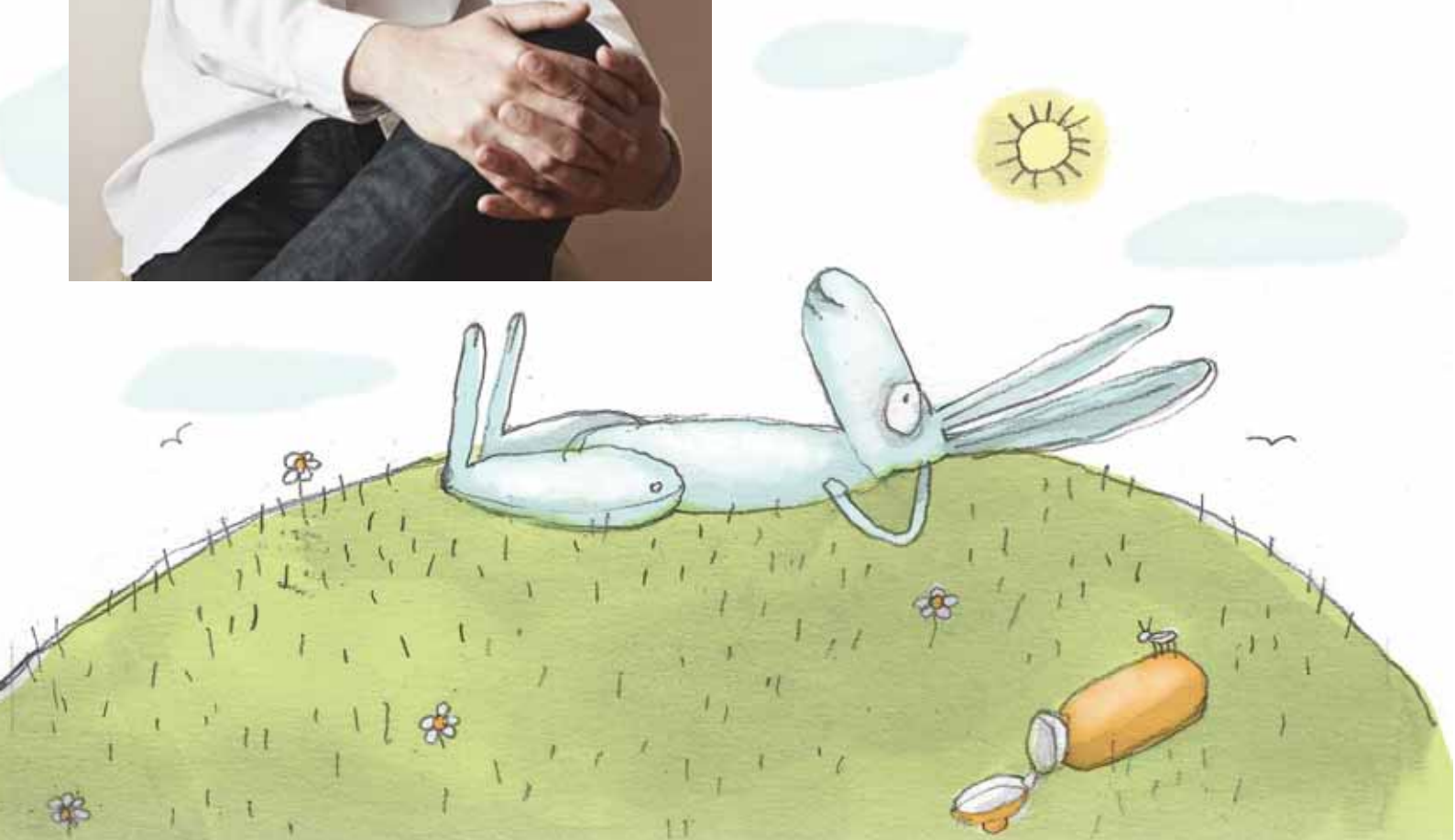
Dániel András festő szakon végzett, majd évekig alkalmazott grafikusként dolgozott. Aztán két boszorkány jelent meg az életében: Matild és Margaréta. Nevezett hölgyek hamarosan egy mesekönyvben találták magukat, melynek írója és illusztrátora is Dániel András volt.

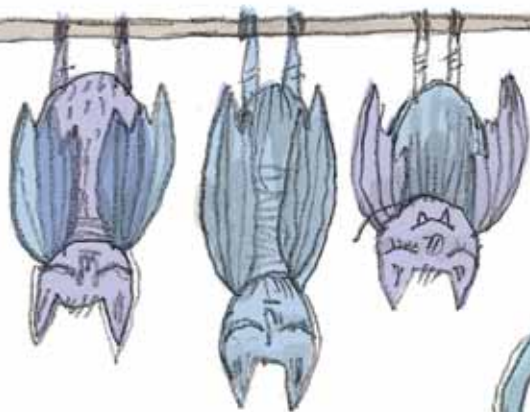

– Az első könyved után kiderült, hogy boszorkányos ügyességgel írsz és illusztrálsz. Friss, újszerű, abszurd meséidnek széles rajongótábora van. Hol voltak benned eddig a mesék? Meséltek a szüleid gyerekkorodban?

– Valahol ott lapultak, az biztos, ha nem is konkrét történetek, de a mesélésre való kedv mindenképpen. A képzőművészet és az irodalom kezdetől fogva kettős vonzást jelentett nekem. Az utóbbi hangsúlyosan jelen volt a családban. Volt, aki írt is, de mindenki nagyon sokat olvasott. Ezzel most ismét szembesülök, amikor szüleim könyvtárának igyekszem helyet találni. De verbálisan is meglehetősen erős volt a környezet, mindenki állandóan sztorizott, beszélgetett.

Gyerekkori alapélményem, hogy ülök egy szobában, ahol vastagon áll a cigarettafüst, és felnőttek beszélnek egymást túlkiabálva mindenféle érthetetlen, de érdekes dolgokról. Órákon keresztül képes voltam hallgatni őket. Ehhez képest én elég hallgatag alak lettem, de a történetekhez való vonzódás megmaradt.

– A Matild és Margaréta a Pagony kiadóhoz került. Azóta te is oda kerültél. Művészeti vezetője és többszörös szerzője vagy az egyik legnagyobb magyar gyerekkönyvkiadónak. Hogyan tudod összeegyeztetni a napi munkahelyi feladatokat és a saját műveid létrehozását?

– Csapatunk harcban állnak, hogy úgy mondjam. Úgy vagyok ezzel, mint minden más szabadúszó, akinek nincs munkaideje, illetve mindig csak munkaideje van... Hozzászoktam, hogy kihasználjak minden adódó alkalmat, üres pillanatot – útközben a járműveken írok, fejembe dolgozom, ilyenek. Nem mondom, hogy ez ideális állapot a koncentrált munkára, de most ez van. Jó volna, ha ez idővel változna, mert egyrészt időnként már érzem magamban az anyagfáradást, másrészt nagyobb lélegzetű szövegek írását elég nehézé teszi ez az életforma. Szerencsére rajzolni gyorsan rajzolok, hozzászoktatott ehhez sok év sajtógrafika. A hosszú munkahelyi értekezletek például remek alkalmat jelentenek figuratervezésre. Ez lehet, hogy idegesítő a kollégáimnak, de már gyerekkoromban kiakasztottam a nagymamámat, hogy tévénézés közben is rajzolok – csodálkozott is, hogy mindig tudom, épp hol tart a film.

– Nem csupán az illusztrációid üdítőek, de a szövegeid is kiragyognak az átlagból. A Magyar Narancs gyerekirodalmi sikerlistájának magyar mezőnyében, első lett a Kicsibácsi és Kicsinéni (meg az Imikém) című könyved. A szakma hamar elismert. Számítottál erre?

– Egyáltalán nem. Kívülről pottyantam ide, mint egy ufo, akitől nem rémüldöznek, inkább örülnek neki. Nagyon gyorsan történt minden. Szoknom kell ezt az új helyzetet. Már azon is eléggé csodálkoztam, hogy a Kicsibácsis könyv egyáltalán megjelenhetett. Amikor írni kezdtem ezeket a rövid szövegeket, sejtelmem sem volt, mi lesz belőlük, összeállnak-e egyáltalán valami értelmes egészé. Az első, boszorkányos könyvem hagyományosabb története után valami nyitottabb formát szerettem volna kipróbálni. Kísérletező játéknak indult, aztán fokozatosan önműködő, önmagát szervező világgá vált. Írok néha azóta is újabb történeteket. Úgy látszik, Imikémeknek még van mit mondaniuk.

– Nemsokára új köteted jelenik meg Jakab utazása az ágy alatt címmel, amely szépirodalom, művészi böngésző és játékos foglalkoztató egyben. Mesélnél egy kicsit róla?

– A Jakab... szövegét múlt nyáron írtam néhány hét alatt (hol máshol, mint egy buszon), aztán most jutottam hozzá, hogy képekonyvet rajzoljak belőle. Egy műfajilag elég kevert könyvet képzeltem el, ami egyrészt a böngésző-foglalkoztató gyerekkönyvek paródiája, másrészt olyan, mint egy esztrádműsor. Sosem tudod, mi lesz a következő műsorszám: a bűvész következik vajon, vagy inkább a sztepp-táncos, esetleg egy tangó zenekar? Bár a rajzoké a domináns szerep – lévén képeskönyv -, azért a szöveg is fontos. Jó kaland, nekem nagyon szórakoztató csinálni, bár lehet, a végén ezzel egyedül maradok...

– A Kompánia Társulat fel dolgozta Kicsibácsiék életét. Valamiképp te is részesese vagy ennek a színházi játéknak. A gyerekeket interaktivitásra sarkallják a történeteid. Szembesülsz ilyenkor a gyerekkori éneddel?

– Nem csak ilyenkor, azt hiszem. Néha felfedezem őt a felnőttkori rosszkedvek meg aggodalmak mögött. Mintha benézne egy ajtón, hogy azt mondja: Hahó, még emlékszel rám? Lehet, hogy öntudatlanul is olyan könyveket igyekszem írni meg rajzolni, amiket ő is szeretett volna annak idején. Az nagyon jó élmény, amikor a gyerekek belelátnak valamit a történeteimbe, amikor tetszik nekik, amit írok. Már az is előfordult, hogy egy kisgyerek továbbírta egy történetemet, több saját folytatást is készített az Egy kupac kufli című képeskönyvemhez. Ahogy látom, a Kicsibácsi... a harmincon felüliek között találta meg az olvasói bázisát. Vagy inkább a bennük lakó hajdani gyerekek között...

Both Gabi
Fotó: Eck Imre Gábor

(A Kompánia Társulatról Mayer Zita beszél lapunk 14. oldalán)

▶ program

OLIMPIA PARK, SZÍNPAD

13.00 **Dániel András:** Kicsibácsi, Kicsinéni
Kompánia Színház előadása a szerzővel és Imikémmel

OLIMPIA PARK, ILLUSZTRÁTOR MŰHELYEK

13.45 **Dániel András:** Kicsibácsi, Kicsinéni (no meg az Imikém)
– semmit látó szemüveget készítnék

Súlyos témák franciás könnyedséggel

Beszélgetés Pacskovszky Zsolttal

Pacskovszky Zsolt író, műfordító jó barátságban van mind a francia, mind a magyar ifjúsági irodalommal: ugyanolyan jól ismeri a szakiskolások világát, mint az álmodozó kiskamaszokét, nem könnyű a dolga, főleg, mert mindezt a francia (gyermek)irodalom perspektívájából (is) kell szemlélnie.

– Először fordítások révén ismertek meg a gyermek- és ifjúsági könyvek olvasói: Timothée de Fombelle-től az Ágról szakadt Tóbiás, valamint a Vango fordítása fűződik a nevedhez. Milyennek látod a francia író világát?

– Ha több mint ezer oldalt fordít az ember egy szerzőtől, akkor kissé elfogult lesz vele szemben, és elnézi neki, ha helyenként didaktikus vagy érzelgős. De, bevallom, az Ágról szakadt Tóbiás esetében – talán mert úgy éreztem, hogy egy ifjúsági regénynél ezt bátrabban megtehetem – néhol csaltam egy picit, a magyar szövegben több a nyelvi játékoság és kevesebb az érzelgősség, mint az eredetiben. Fombelle világában a franciás elegancia fog meg leginkább, az, ahogy a kalandos, fordulatos, biztos dramaturgiai érzékkel felépített történetekben, a finom költőiséggel átítatott stílusnak is köszönhetően leheletszerűen egymásba csúsznak a valóság és a szárnyaló fantázia elemei. Kíváncsian várom hamarosan megjelenő új, nagy lélegzetű regényét. Amúgy meg csöppet irigylem őt azért, hogy olyan francia írók műveiből építkezhet, mint Verne vagy Dumas – én nehezebben találok meg a magam viszonyítási pontjait a magyar ifjúsági irodalomban.

– Magad is több ifjúsági regény szerzője vagy (Szabadesés, Az álomrendőrség), mi volt az inspiráció, ami miatt belekezdted ezekben a könyvekbe?

– Ha nem kerülök munkakapcsolatba a Móra Kiadóval az Ágról szakadt Tóbiás kapcsán, könnyen lehet, hogy soha nem írok ifjúsági regényt. Idővel ez a munkakapcsolat egyre szorosabbá vált a szerkesztők kvalitásának és egy nagyon rokonszenves vonásnak köszönhetően: más kiadókkal ellentétben a Móra mindig határidőre fizetett... Elkezdtem lektori jelentéseket írni nekik, egyre több francia nyelvű gyerek-könyvet és ifjúsági regényt olvastam, és egyszer csak azon kaptam magam, hogy érdekel az irodalomnak ez a szegmense, és én is szívesen kipróbálnám magam benne.

Az álomrendőrség már felkérésre íródott, Enner Patrícia, a Betűtésza könyvesbolt és kiadó vezetője – talán a fiára gondolva – egy fiúsabb, alsósoknak szóló könyvsorozatot tervezett indítani, én meg – talán a saját fiamra is gondolva – igent mondtam a felkérésére.

– A Szabadesés a Móra Kiadó Tabusorozatában jelent meg. Mennyiben tabudöntőgető a könyv?

– Az én szememben legfeljebb annyiban, hogy Magyarországon jelent meg, ahol, mint könyvesboltos ismerőseimtől hallottam, a szülők némelyike már a borítót láttán felhördült, hogy mit keres a polcon a sok bájos hercegnő és dínó közelségében. A főszereplő fiú és a tanárnője közötti szexuális viszony amúgy akár banálisnak is tekinthető, és írás közben ébredtem rá, hogy a könyv nem is annyira erről, hanem inkább egy kamasz srác szeretetéről szól, aki körül szép lassan elfogy a levegő, és fuldokolni kezd a társaitól, legfőképpen pedig a felnőttektől.

– Az álomrendőrség a fiatalabb korosztályt célozza meg. Milyen szempontokat veszel figyelembe az író, amikor a kiskamaszoknak ír?

– Egy kiskamasznak még jobbára a szülei vásárolnak könyvet, ezért, ha elvárásoknak akartam volna megfelelni, akkor inkább a szülők szempontjait kellett volna figyelembe vennem. Ezt azonban megalkuvásnak éreztem volna, és abban állapotunk meg, hogy ez egy vagányabb, szépélgéstől mentes könyv lesz.

– Mit gondolsz Az álomrendőrség illusztrációról?

– A koncepció része volt, hogy az illusztrátor, Neszmélyi Réka sem a szülők kegyeit fogja keresni, hanem egyedibb képvilágot teremt, ami remélhetőleg megragadja a kiskamasz olvasókat. Engem azonnal megfogtak firkaszerű rajzai, és a gyerekektől is sok pozitív visszajelzést hallottam. Sok szülő viszont már a borítón vicsgorgó medvefejet is rémisztőnek találja.

– Milyen terveid vannak erre az évre, megjelenik-e például Az álomrendőrség második része?

– Egy közeli hozzátartozóm súlyos betegsége miatt elég nehezen tudok most „álomrendőrsé-

ges” hangulatba kerülni. De némi esély még van arra, hogy karácsonyra megjelenjen a második rész. Emellett a Filmalap támogatásával egy műfaji film, egy krimi forgatókönyvét írom a bátyámmal, és lassan neki kell állnom a Lélekdoki-sorozat 5. kötetének is (a 4., amely az internetfüggőségről szól, ősszel jelenik meg). Ígértem még két másik kéziratot is a Mórának: egy történetet egy kislányról, aki egy múzeumban függő festménybe, majd más festményekbe „mászik bele”, illetve egy napjaink Párizsában játszódó ifjúsági regényt, egy magyar kamasz fiú és egy harminc évvel ezelőtt eltűnt francia pincérlány különös kapcsolatának történetét – ha a terveimet nem írja felül az élet, akkor remélem, hogy a kettő közül valamelyiket sikerül év végéig befejeznem.

Pompor Zoltán

▶ program

OLIMPIA PARK, SZÍNPAD

15.45 **Pacskovszky Zsolt:**
Kishugó és az álomrendőrség
Kompánia Színház nem szajovis előadása a szerzővel

15.45 **Neszmélyi Réka:**
Kishugó papírgördeszka készítés

Van tavunk, van mesénk is – Nyulász Péter

Nyulász Péter mondókái, gyermekversei és regényei villámgyorsan a magyar szülők és pedagógusok kedvenceivé váltak. Nem kis része van ebben a verseket átható játékoságnak, a történeteket átjáró kalandosságnak.

– Versekkal, mondókákkal kezdted gyermekírói pályafutásod, aztán jöttek az ifjúsági regények. Miért váltottál? Írsz-e még most is mondókat, verseket?

– Jó barátságban maradtam a versekkel is – ezt jelzi például A baba bab című mondóskötetem is. Azonban a Balaton varázslós-tündéres legendáját célszerűnek tűnt egy kicsit idősebb korosztálynak, és inkább prózai szövegben továbbgondolni. Azaz számomra a téma, és a célközönség az, ami a formát meghatározza. A harmadik, amikor kifejezett kérés érkezik – mint például a Miskolci Nemzeti Színházból a Négyszögletű Kerek Erdő színpadra állítása kapcsán. Szabó Máté rendező dalszövegekhez kért verseket, s így akkor azokat írtam – két regény közt.

– Hogyan talált rád Helka és Ciprián?

– Szó szerint a Balaton parton. Egy családi nyaralás alkalmával találkoztunk a Balaton tündérével, aki úgy tűnik, megelégedve az évszázados „száműzetését”, Helka képében kívánt újraéledni, s ehhez engem talált meg. A realitás talaján maradván, valójában az akkor még óvodás lányom önfeledt játéka vezetett a felismeréshez, hogy a tónak van tündére, nekünk viszont nincs róla mesénk. A nyaralást követő kutatásom során derült ki aztán, hogy hiszen van tündér és varázsló – csak valamiért rejtőzködik előlünk. Az én feladatom „csupán” az volt, hogy a jelen közönség számára újra vonzóvá tegyem azt, ami valamiért csatát veszített a lángosnapolaj-fóttkukorica Balatonimázzsal szemben.

– Mitől jó, mitől működőképes egy ifjúsági regény?

– Nagy általánosságban nem hiszem, hogy meg tudnám mondani, de úgy tűnik, akkor működik jól, ha az olvasók a saját életükhöz, élethelyzetükhöz köthető, kézzelfogható dolgokat találnak benne (nálam pl. a valódi helyszínek), másrészt, ha kellően izgalmas és fordulatos.

– Sok-sok ismeretterjesztő elem van a regényeidben, megfér egymással a szépirodalom és az ismeretterjesztés?

– Mindent elkövettem, hogy ez így legyen. A legtöbb energiát arra fordítottam, hogy ne lógjon ki a lóláb. Jól el kellett rejteni pl. a Bakony alumíniumiparát, de végül sikerült beleilleszteni azt is. Nagy örömmre számos pedagógus felfedezte a „tantárgyi integráció” lehetőségét, és több iskolában is feldolgozzák, akár egy teljes tanéven át végighúzódnak, avagy osztálykirándulás, esetleg erdei iskolai táborozás keretében. E mellett úgy tűnik a közönség is elfogadta, hiszen Helka az ötödik kiadásnál tart, s negyed év múltán már a második részből készül az újabb kiadás. Végül eredményben a szakmai elismerés, az IBBY Év Gyermekekönyve 2011 díj adhat rá választ, miszerint igen, lehetséges sikerrel ötvözni ezeket a szempontokat.

– Van-e kedvenc szereplőd? Ki az? Lehet egyáltalán egy írónak kedvence?

– Attól tartok, egy teljes szereposztást kellene feltüntetni. Igazából azt gondolom, hogy az író számára, az lehet kedvenc karakter, aki nem egyszerűen belesimul a szerepébe, hanem valami pluszt is ad az alkotáshoz. Nehéz talán elhin-

– Bármerre járok, a pár száz lelkes falvak óvodáiban is, az a tapasztalatom, hogy a gyerekek nagyon fogékonyak a versekre, történetekre, s az előadások végén rendre megrohanják a könyvtáros pultot. A nehézség a fent említett: nehéz eljuttatni a közönséghez egy-egy könyv hírére. Ha viszont sikerül a könyvben található tartalom

iránt is felkelteni az érdeklődést, akkor már nem kérdés: szeretnek olvasni. Azt hiszem, a gyereket és a fiatalokat körülvevő felnőtteken múlik ez.

– A Helka az ötödik kiadásához ért, a Ciprián első

nyomása is elfogyott – a népszerűség tehát töretlen. Lesz-e trilógia, folytatódna-e a kalandok?

– Ciprián kalandjai során kiderül, hogy egy nagy bonyodalomról van szó igazából, mely a második kötetben bontakozott ki, és úgy tűnik, egy harmadik kötetben lehet teljes egészében előtárni a teljes bonyodalom mibenlétét.

Pompor Zoltán

▶ program

OLIMPIA PARK, ILLUSZTRÁTOR MŰHELYEK

15.45 **Szepesi Szűcs Barbara:** Helka, a Balaton tündére kézműves foglalkozás: elkészítjük Kamor buborékfújóját

17.30 **Nyulász Péter:** Kamor óriás buborékainak titka

OLIMPIA PARK, SZÍNPAD

17.00 **Nyulász Péter:** Helka, a Balaton tündére vízibáb dalai a Kabóca Bábszínházzal

„A mese a hamuba sült pogácsa modern megfelelője” – Mayer Zita

A tévhitekkel ellentétben se a színházak, se a könyvek kora nem múlt el. Talán soha nem is fog. A gyerekek életében pedig ez a kettő majdnem olyan fontos, mint a helyes táplálkozás. Az irodalmi műzről, azaz a gyerekszínházak mai lényegéről Mayer Zitával, a Kompánia Társulat tagjával beszélgettem.

– **Fontosak ma a gyerekszínházak, és az, hogy a gyerekek rendszeresen járjanak színházba?**

– A színház a gyerekek életkori sajátosságainak talán jobban megfelel, mint a tévé és a mozi. Ez meredek kijelentésnek tűnhet, de próbálom megmagyarázni: nem a mozgófilm ellen beszélek, hanem a színház mellett. A mai technikaorientált világban a gyerekek sokkal könnyebben, sokkal többször kerülnek a képernyő elé, mint színházba, s ez így nincs jól. Hiszen a színház azzal a különleges „itt és most” élménnyel szolgál – egyszeri, megismételhetetlen, visszatekerhetetlen események sorával -, amire a gyerekeknek rettentően nagy szükségük lehet majd a későbbi életükben.

– **Őn hogy került a gyerekszínházak világába?**

– Zárkózott és nagyon szégyenlős kislány voltam, ezért anyukám úgy gondolta, a délutáni színjátszó szakkör old majd egy kicsit rajtam. A terv sikerült – bár egy darabig csak csendben néztem a többieket, aztán pedig észre sem vettem, hogy hirtelen átkerültem a túoldalra. Így lettem gyerekszínjátszó, majd diákszínjátszó a Budakeszi Mezei Mária Művészeti Iskolában. Ebből a csoportból lett később a Kompánia Színházi Társulat. Azóta sokan megfordultak a társulatunkban, de a fiatalokkal való közvetlen kapcsolat a mai napig meg-

maradt, hiszen ez az egyik védjegyük. Ugyanis a társulat minden tagja foglalkozik gyerekekkel a színházon kívül is, mi tartjuk például a drámafoglalkozásokat a Mezeiben. A célunk pedig a drámaórán és a színházban is azonos: azt szeretnénk, hogy a gyerekek játékként éljék meg az előadást. Minden erőnkkel színházszeretetre nevelünk.

– **Mi a nagyobb kihívás: gyerekeknek vagy felnőtteknek játszani?**

– Szerintem gyerekeknek könnyebb. A kisebbeknek még könnyebb. Ők természetesen még jobban játéka vihetők, nyitottabbak az interakcióra, és kevesebb bennük az előítélet: könnyebben felfüggesztik a hitetlenségüket, mert szeretnek elvarázsolódní. Azt nem mondom persze, hogy nem kritikusak, mert őszintén megmondják, ha valami nem tetszik nekik, de hát pont ezt tanítjuk nekik, hogy legyen saját véleményük.

– **Mire kell nagyon figyelni egy gyerekelőadásnál?**

– A legfontosabb, hogy a korosztálynak megfelelő, őket érintő témákat találjunk, valós problémákat, valós kérdéseket tegyünk fel az előadásban. A gyerekeket nagyon komolyan kell venni, minden játék és móka ellenére az előadásnak komoly mondanivalóval kell szolgálnia. Ideális esetben minden színházi alkalom feltesz egy kérdést – a gyerekszínházban is. Ha pedig a gyerekek bevonódnak az előadásba, saját igényük lesz megválaszolni maguknak ezt a kérdést. Ez egy hatalmas lehetőség a színházzal való nevelésre.

– **Van kedvenc előadása, szerepe, szereplője?**

– Én mindig azt a darabot, szerepet szeretem a legjobban, amelyik a legfrissebb, amiben éppen benne vagyunk. De imádom például Ijjas Tamás Bőröndapujából Pankát játszani, aki egy öt éves születnapos óvodás. A gyerekek az én, és a testvérem, Peti közösen megrendezett születésnapjára érkeznek vendégként – a lányok mindig csodálattal néznek rám: a varázslatos rózsaszín születési ruhám, meg a hatalmas masni a fejemen teljesen elbűvöli őket. Szeretnék mind mellém ülni, és ez nagyon jó érzés. A Sári és Samuban viszont egy kővér apukát játszom, ami szintén kedvenc, mert nagyon vicces.

– **Könyvet olvasni is fontos a mai gyerekeknek?**

– A mese a hamuba sült pogácsa modern megfelelője. Később az iskolában nagyon érezni, hogy melyik gyerekek mesélnek otthon és melyiknek nem. Mostanában a klasszikus mesék mellett egyre fontosabbnak tartom

a kortárs gyerekirodalom darabjait is, mert a mai világot segítenek feltérképezni a gyerekeknek: a saját életük mindennapi kérdéseire adnak választ ezek, könnyedén, érthetően. Egyfajta egyéni világmagyarázatok ezek, persze gyereknyelven.

– **A Kompánia Színház mely előadásait ajánlja mostanában?**

– Legutóbb a kortárs gyerekirodalomból készítettünk előadásokat: Ijjas Tamás: Bőröndapuja, Andrus Kivirahk: Sári, Samuja, meg a Rettenhetetlen kefir fut most a műsoron. Aztán mostanában kezdünk neki Dániel András: Kicsibácsi, Kicsinéni meg az Imikém című nagyon különleges gyerekkönyvének is. A szeptember 27-i rendezvényen egyébként a Bőröndapuból látható lesz egy részlet és egy viszonylag új műfajt is szeretnénk majd itt bemutatni, a „virtuális gasztró-koncertet”, ami Lackfi János legújabb, Paradicsomleves betűtésztaival című verseskötetének a megzenésítése lesz. Mindenkit várunk szeretettel!

Kurcz Orsi

▶ program

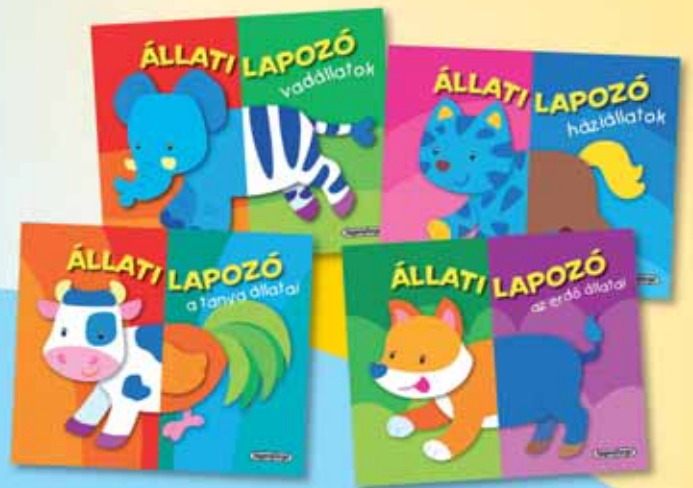
OLIMPIA PARK, SZÍNPAD

- 11.30 Paradicsomleves betűtésztaival
Gasztró koncert **Lackfi János**
menzás verseiből
- 13.00 **Dániel András:**
Kicsibácsi, Kicsinéni
Kompánia Színház előadása
a szerzővel és Imikémmel
- 14.00 **Ijjas Tamás:** Bőröndapuja
– interaktív drámajáték
a Kompánia Színházzal
- 15.45 **Pacskovszky Zsolt:**
Kishugó és az álomrendőrség
Kompánia Színház nem
szajovis előadása a szerzővel

Sípoló könyvek
1690 Ft
145 × 130 mm
20 oldal

Állati lapozó
1290 Ft
230 × 190 mm
10 oldal

A legédesebb tündérmesém
1790 Ft
226 × 276 mm
64 oldal

A legédesebb hercegnős mesém
1790 Ft
226 × 276 mm
64 oldal

A tündértövös meséi
1290 Ft
127 × 197 mm
48 oldal

Gyerekek a konyhában
2290 Ft
215 × 260 mm
64 oldal

Kalands küldetés
1490 Ft
170 × 230 mm
48 oldal

Álomtündér a barátom
3490 Ft
235 × 260 mm
160 oldal

Nagy kirakóskönyv
Történelmi kalandok a magyarság múltjában
3490 Ft
385 × 270 mm
10 oldal

Történelmi kalandok a magyarság múltjában 1-2.
3990 Ft
245 × 285 mm
104 oldal

Napraforgó

1047 Budapest, Baross u. 91-95. • Telefon: (06-1) 272 1313 • Fax: (06-1) 272 1312 • E-mail: napraforgo@napraforgokiado.hu • www.napraforgokiado.hu

ERWIN MOSER, a népszerű osztrák meseíró és illusztrátor állatmeséi az egész családot elbűvölik!

manó könyvek

